

Ὁ τάφος τοῦ Θεμιστοκλέους. Τὸ σύνολον ἀφ' ὑψηλοῦ.

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ

Ἐν τῇ βιβλιογραφίᾳ τοῦ παρελθόντος τεύχους ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς μελέτης τοῦ κ. Ἰακ. Δραγάτση, δι' ἧς οὗτος καθορίζει ὡς τάφον τοῦ Θεμιστοκλέους, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ὡς τοιοῦτου θεωρουμένου, τὸ ἀντίθετον ἀκριβῶς μέρος, δεξιὰ τοῦ ἐξερχομένου τοῦ λιμένος Πειραιῶς. Ἐκεῖ ὑπάρχει θέσις (ἐγγύτατα τῆς θαλάσσης) ἐφ' ἧς ὑπάρχει κρηπὶς εὐμεγέθης μὲ λίθους μεγάλους, οὓς τυμβωρύχοι εἶχον ὑπεγείρειν καὶ ἐφάνη τότε ἡ κοιλότης, ἐν ἣ εἶχον ἐναποτεθεῖν μετακομισθέντα τὰ ὀστέα τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ θανόντος μεγάλου ναυμάχου. Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ἀνταποκρίνονται πάντα τὰ χωρία τῶν συγγραφέων· ὁ εὐρεθεὶς ἄλλως τε τάφος φαίνεται ὅτι ἦτο πρὸς ἐναπόθεσιν ὀστέων καὶ οὐχὶ πρὸς ἐνταφιασμὸν ὁλοκλήρου σώματος. Εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς θέσεως ὁ κ. Δραγάτσης ἤχθη ἐκ τοῦ Διοδώρου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ ἐπίγραμμα διὰ τὸν τάφον τοῦ Θεμιστοκλέους. Ἡ θέσις ἦν παρι-

στὰ ἡ πρώτη εἰκὼν προσαρμόζεται ὑπὸ ἐποψίᾳ θεᾶς εἰς τὸ ἐπίγραμμα. Ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους ἐν χωρίον συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως, ἣν παριστᾷ ἡ δευτέρα εἰκὼν.

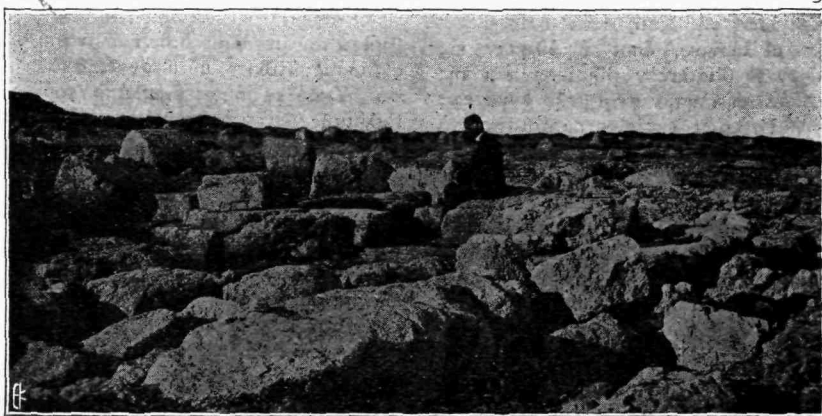
ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἀξίζει ἡ ἀγάπη πλεονεχὲς ἀπὸ τὸν πόνο της, ποὺ ἀνδρειώνει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ κορμὶ καὶ ἀπὸ τὸ μῖσος της ἀκόμη, ἢ καὶ τὰ δύο των πρέπει ν' ἀποχλωμαῖζοντες μέσ' σὲ Νιότης στήθια ; Ποιὸ θὰ μᾶς συνειθίσῃ ν' ἀνεύρομε τὴν Μεγάλῃ Ἀλήθειαν τῆς ζωῆς ; Ποιὸ θὰ καρδιώσῃ τὴν προσπάθειά μας ; Μῖσος ; Ἀγάπη ; Περιφρόνησι ; Πᾶς τ' ὀνομάζον ;

Σίβυλλα

— Ναι, Σίβυλλα, ἀξίζει ἡ ἀγάπη πλεονεχὲς ἀπὸ τὸν πόνο της καὶ πλεονεχὲς ἀπὸ τὸ μῖσος.

Ὁ Φάουστ βγαίνοντας μεσ' ἀπὸ τὸ χημικὸν τεύχος ἐργαστήριον, ἀπελπισμένος νάβρη τὴν ἀλήθειαν τῆς ζωῆς, γύρεψε τὴν ἀγάπην γιὰ νὰ ζήσῃ.

Ἡ κρηπὶς τοῦ τάφου ἀπὸ γότου.